

فژدیگی په اېږدگرت‌ت‌هاضامن امنیت کشورهای منطقه نیست

تفسیر معنای امنیت در خلیج فارس

صفحه ۱۶

اینترنت راننتی: از سیم کارت

عراقی تا فروش با دسترسی ویژه!

پشت‌پرده‌ر وفق سیم

کارت‌های خارجی در ایران

صفحه ۶

تجربه تیم ملی به جوانی می‌چربد

قلعه‌نویی با مدرسه

پیرمردها در جام جهانی

صفحه ۵

بررسی نیمه تاریک و روشن آمارها در هفتمین نمایشگاه مجازی کتاب

از جنگ و کاغذ میلیونی تا

حذف بن‌های دانشجویی

صفحه ۶

بورس سبزپوش آغاز به‌کار کرد

بازگشت غافلگیرکننده

بازار سهام

صفحه ۶

سرمقاله

سعید پای بند

وقتی اظهار نظرهای شتاب‌ده برای دشمن به

سند تبدیل می‌شود

شرایط حساس کنونی که کشور در معرض تهدیدات همه‌جانبه آمریکا و رژیم صهیونیستی قرار دارد و جنگ ترکیبی و اقتصادی و رسانه‌ای دشمنان، امنیت و آرامش ملی را هدف گرفته، هرگونه اظهارنظر نسنجیده و شتاب‌زده، نه تنها کمکی به حل مسائل نمی‌کند، بلکه عملاً تبدیل به «گل به خودی» و پهناهای برای دشمن می‌شود.

تجربه سال‌های اخیر نشان داده هرگاه فضای رسانه‌ای کشور از دقت و مسئولیت‌پذیری فاصله گرفته و برخی افراد بدون درک درست از «خطیر بودن لحظه»، موضع‌گیریهای جناحی یا شخصی خود را به نام نقد یا روشنگری مطرح کرده‌اند، دشمن بلافاصله از همان واژه‌ها برای فضاسازی علیه امنیت ملی و القای ضعف یا چنندستگی در داخل بهره برده است.

در شرایطی که دو جبهه آمریکا و اسرائیل با تمام توان رسانه‌ای، اقتصادی و نظامی به دنبال ضربه زدن به ایران هستند، هر سخن غیرمسئولانه‌ای که وحدت ملی را خدشه‌دار کند یا ذهنیت ناامیدی و بی‌ثباتی را در داخل و خارج تقویت نماید، در واقع خدمت به دشمن و خیانت به منافع ملی است.

از این رو، ضرورت دارد همه فعالان سیاسی، کارشناسان، رسانه‌ها و حتی افراد عادی در فضای مجازی، پیش از اظهارنظر درباره مسائل کلان کشور، سه مؤلفه را در نظر بگیرند:

۱. آیا این سخن پهناهای به دست دشمن نمی‌دهد؟
۲. آیا خروجی آن تقویت‌کننده انسجام ملی و امیدآفرینی است؟
۳. آیا با درایت و آگاهی از پیچیدگی شرایط خطیر کنونی گفته می‌شود؟

ادامه در صفحه ۶

خبر

سیاست تهدید و فشار ترامپ در برابر ایران به بن‌بست خورده است

«عقب‌نشینی دونالد ترامپ از تهدیدش به اجرای حملات تجاوزکارانه علیه ایران حاکی از این است که تمامی تاکتیک‌های فشار او از لفاظی‌های تهدیدآمیزش تا حتی حملات نظامی‌اش باعث نشده که ایران در مواضع ثابتش تزلزلی پیدا کند.» به گزارش ایسنا، آسوشیتپریس با این مقدمه آورده است: به نظر می‌رسد «دونالد ترامپ»، رئیس جمهور آمریکا با اعلام اهداف متغیر و تغییر تاکتیک سعی دارد ارزیابی و تحلیل اقدامات بعدی واشنگتن را دشوار سازد در این راستا او دستیارانش در طی آتش‌بیس فعلی با ایران گاه دست به تشدید تهدیدات خود زده بعد مدعی می‌شوند که واشنگتن در جنگ پیروز شده و ایران آماده رسیدن به یک توافق است.

روز دوشنبه رئیس‌جمهور جنگ‌طلب آمریکا در مطلبی که حاکی از عقب‌نشینی از تهدیداتش علیه ایران بود، گفت که بنا به درخواست کشورهای عرب خلیج فارس برنامه‌اش برای ازسرگیری حملات متجاوزانه به ایران را متوقف کرده چون «مذاکرات جدی در حال برگزاری است و از نظر رهبران و متحدانی عالی آمریکا، توافقی حاصل خواهد شد که بسیار برای ایالات متحده آمریکا و همینطور همه کشورهای خاور میانه و فراتر از آن، قابل قبول خواهد بود.»

ترامپ در عین حال در راستای آنکه همچنان تاکتیک فشار و تهدید را حفظ کند گفت «با وجود آنکه حملات برنامه‌ریزی شده برای روز سه‌شنبه را لغو می‌کند از رهبران ارتش خواسته برای اجرای یک حمله تمام عیار در ابعاد گسترده به ایران بلافاصله بعد از دریافت دستور پس از آنکه توافق قابل قبولی حاصل نشود آماده باشند.»

رئیس‌جمهور آمریکا پیش از این نیز ضرب‌الاجل‌های ادعایی را برای ایران تعیین کرده و سپس از آن عقب‌نشینی کرده است.

آسوشیتپریس در ادامه این گزارش تصریح می‌کند هر چند ایران در جریان جنگ رمضان هدف حملات فراوان دشمن آمریکایی-صهیونیستی قرار گرفت و مقام‌هایش در نتیجه حملات تروریستی در ضمن این جنگ به شهادت رسیدند «هیچ‌شواهد قرآینی نیست که نشان دهد ایران قرار است درخواست‌های ترامپ را برآورده کند و در واقع از خیلی وقت پیش بسیاری از این درخواست‌ها را رد کرده بود. در حقیقت تهران همچنان بر مواضعش ایستاده است.»

به نوشته این رسانه همین ایستادگی ایران بوده که موجب شده ترامپ همچنان نتواند به اهداف اصلی خود برسد؛ ایران موافقتی با کنار گذاشتن برنامه هسته‌ای یا توسعه موشک‌های بالستیکش یا دست برداشتن از حمایت از نیروهای مقاومت در منطقه از جمله در غزه، عراق، لبنان و یمن نکرده است.

اهرم تنگه هرمز، ابزار اعمال فشار متقابل از سوی ایران

نکته کلیدی در این رویارویی، اهرم فشار ایران بر تنگه هرمز، شاهراه حیاتی انتقال نفت و محصولات شیمیایی در جهان است. در حالی که ارتش آمریکا بنادر ایران را محاصره کرده، تسلط ایران بر این آبراهه راهبردی موجب نوسانات شدید در بازار جهانی انرژی و افزایش قیمت بنزین در آمریکا شده است. این امر به مصرف‌کنندگان آمریکایی آسیب زده و به مشکلی بالقوه برای حزب جمهوری‌خواه با نزدیک شدن به موعد برگزاری انتخابات میاندوره‌ای گنگره در ماه نوامبر تبدیل شده است. نظرسنجی‌ها نشان می‌دهند که محبوبیت ترامپ در زمینه اقتصاد به شدت کاهش یافته است.

به گفته تحلیلگران، راهبرد فشار حداکثری ترامپ که در ونزوئلا و کوبا جواب داد، در ایران به دلیل برگ برنده تنگه هرمز کارساز نبوده است. در همین زمینه، علی اعطاء، مدیر بخش ایران در گروه بین‌المللی بحران که سال‌ها شاهد دیپلماسی بی‌ثمر میان واشنگتن و تهران بوده، بر این باور است که هیچ‌یک از این دشمنان دیرینه خود را در این مناقشه اخیر شکست‌خورده نمی‌بینند.

ایران همچنان از پذیرش محدودیت‌های فراتر از توافق برجام، که ترامپ آن را «بدترین توافق» خواند و از آن خارج شد، خودداری می‌کند.

مقامات ایرانی در واکنش به تهدیدات اخیر ترامپ، قاطعانه اعلام کرده‌اند که «انگشت نیروهای مسلح ما بر ماشه است، در حالی که دیپلماسی نیز ادامه دارد». کاخ سفید نیز با دفاع از رویکرد ترامپ مدعی است که «همه برگ‌های برنده در دست اوست»، اما واقعیت میدانی نشان می‌دهد که اهداف اعلام‌شده واشنگتن، یعنی توقف برنامه هسته‌ای و موشکی ایران و قطع حمایت از گروه‌های مقاومت، همچنان محقق نشده باقی مانده است.

شرایط نه جنگ نه صلح بین ایران و آمریکا به تعبیر بسیاری از کارشناسان حوزه سیاست خارجی در حساس‌ترین وضعیت خود قرار دارد. شرایطی که در آن ترامپ مدعی شده در آستانه حمله مجدد علیه ایران بوده ولی درخواست کشورهای عرب منطقه مانع این حمله شده است. با این وجود وال استریت ژورنال به نقل از مقامات عربستان، قطر و امارات گفته است که سران این کشورها از طرح ترامپ برای حمله به ایران هیچ اطلاعی نداشتند. به گزارش فرارو، فارغ از این که سران کشورهای عربی از حمله برنامه ریزی شده و مورد ادعای ترامپ مطلع بودند یا خیر. مسئله آغاز جنگی جدید در منطقه همه کشورهای حاشیه خلیج فارس و حتی خاورمیانه را تحت تاثیر قرار خواهد داد. جلال ساداتپدید می‌گوید و تلاش می‌کند نشان کارشناس امور منطقه در گفتگو با فرارو، به بررسی این شرایط پرداخته است:

جلال ساداتپان به فرارو گفت: «فضای کنونی روابط ایران و آمریکا بیش از آن که به آستانه یک جنگ قطعی شباهت داشته باشد، وارد مرحله‌ای از فرسایش سیاسی و بازی با اهرم‌های فشار شده است. اظهارات اخیر دونالد ترامپ نیز دقیقاً در همین چارچوب قابل تحلیل است. او از یک سو همچنان بر طبل تهدید می‌کوبد و تلاش می‌کند نشان دهد گزینه نظامی از روی میز کنار نرفته، اما از سوی دیگر با اشاره به نقش کشورهای عربی و ادامه برخی پیام رد و بدل‌ها، عملاً می‌خواهد مسئولیت تعویق درگیری را متوجه شرایط منطقه و روند دیپلماسی کند. این نوع موضع‌گیری نشان می‌دهد واشنگتن هنوز به جمع‌بندی نهایی درباره هزینه و فایده ورود به یک تقابل تازه با ایران نرسیده است.»

وی افزود: «برخلاف فضاسازی‌های رسانه‌ای، نشانه‌ای از نزدیک شدن واقعی مواضع تهران و واشنگتن دیده نمی‌شود. آنچه امروز تحت عنوان مذاکره با تبادل پیام

طرح می‌شود، بیشتر تلاشی برای جلوگیری از انفجار بحران است تا رسیدن به یک توافق پایدار. اختلاف اصلی نیز نه بر سر جزئیات، بلکه بر سر اصل نگاه دو طرف به پرونده هسته‌ای است. ایران برنامه هسته‌ای خود را بخشی از حقوق تثبیت‌شده در چارچوب مقررات بین‌المللی می‌داند و حاضر نیست به سادگی از ظرفیت‌هایی که طی سال‌ها به دست آورده عقب‌نشین کند. در مقابل، آمریکا همچنان بر محدودسازی حداکثری این توانایی اصرار دارد و در عمل به دنبال مدلی است که امکان بازگشت سریع ایران به سطح بالای غنی‌سازی را از بین ببرد. به همین دلیل، گره مذاکرات همچنان باز نشده است. تهران در مقاطع مختلف آمادگی خود را برای برخی اقدامات فنی از جمله کاهش سطح غنی‌سازی یا تغییر کاربری بخشی از ذخایر اورانیوم اعلام کرده، اما مسئله‌ای که اکنون محل اختلاف است، خواست آمریکا برای خارج کردن کامل این ذخایر از دسترس ایران است. از نگاه تهران، چنین درخواستی صرفاً یک توافق فنی نیست، بلکه به معنای از بین بردن بخش مهمی از قدرت چانه‌زنی راهبردی کشور تلقی می‌شود.»

سیاست ایران ترکیبی از خویش‌ننداری و حفظ آمادگی
این تحلیلگر حوزه سیاست خارجی در ادامه گفت: «ترامپ در موقعیتی پیچیده قرار گرفته است. او داخل آمریکا زیر فشار جریان‌هایی قرار دارد که معتقدند سیاست تعلیق و مذاکره، نتیجه‌ای جز افزایش قدرت منطقه‌ای ایران نداشته است. همزمان لابی‌های نزدیک به اسرائیل و برخی محافل امنیتی در واشنگتن نیز همچنان از ضرورت برخورد سخت با تهران سخن می‌گویند. به همین دلیل رئیس‌جمهور آمریکا ناچار است میان دو تصویر متفاوت تعادل برقرار کند؛ تصویری از یک رهبر مقتدر که در برابر ایران کوتاه نمی‌آید و در عین حال سیاستمداری که نمی‌خواهد آمریکا را وارد جنگی پرهزینه و غیرقابل

پیش‌بینی کند. این تردید فقط جنبه سیاسی ندارد. تجربه ماه‌های اخیر نشان داده هرگونه اقدام نظامی علیه ایران، حتی اگر محدود و کنترل‌شده طراحی شود، می‌تواند به خسارمیانه امروز یا ده سال پیش تفاوت دارد و هر درگیری تازه‌ای ممکن است پای بازیگران متعدد را به میدان باز کند.»

وی افزود: «گرانی درباره امنیت انرژی، وضعیت تنگه هرمز، بازار جهانی نفت و حتی تبعات اقتصادی در داخل آمریکا، بخشی از عواملی است که کاخ سفید را محتاط کرده است. به همین علت، لحن ترامپ دائماً میان تهدید و مذاکره در نوسان است؛ یک روز از آمادگی برای اقدام نظامی سخن می‌گوید و روز دیگر از فرصت دادن به روند گفت‌وگو حرف می‌زند. در تهران نیز این برداشت وجود

هم‌زمان با افشای دیدارهای سیاسی دیگر بی‌بی‌در امارات مطرح شد

بحران دیپلماتیک عمیق ابوظبی با تل آویو در پی افشای سفر نتانیاهو

یک رسانه عبری گزارش داد که انتشار بیانیه دفتر نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی، مبنی‌بر تأیید اخبار سفر او به امارات متحده عربی، باعث بحث و جدل شدید در ابوظبی شده و منابع امنیتی این رژیم این اقدام را مصداق «عدم مسؤولیت‌پذیری و جدیت» دانسته‌اند. به گزارش ایسنا، روزنامه عبری «معاروو» در گزارشی نوشت که بیانیه منتشرشده توسط دفتر بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی که در آن به گزارش‌های مربوط به سفر او به امارات متحده عربی صحنه گذاشته بود، باعث وارد شدن «خسارتی بزرگ و غیرقابل‌توصیف» شده است.

به گزارش ایسنا، روزنامه عبری و آن‌ها ضربات شدیدی را متحمل شده‌اند. همکاری میان ایالات متحده، امارات و اسرائیل ابعاد بسیار زیادی دارد؛ برخی از این ابعاد محرمانه و برخی دیگر علنی هستند. اما اقدامی مانند این که شما از بالای سکوی پرش در یک استخر عمومی در مقابل همه اقدام به انجام کاری کنید، نمونه‌ای آشکار از بی‌مسئولیتی و عدم جدیت است.»
این منابع در ادامه با مطرح کردن سوالی اعلام کردند: «آیا تاکنون شنیده‌ایم که جایی چنین اتفاقی افتاده باشد که پس از صدور بیانیه‌ای توسط نخست‌وزیر، بیانیه‌ای دیگر برای تکذیب آن صادر شود؟ این موضوع تنها نشان‌دهنده عمق بحران صحبت خواهد شد. یک موفقیت بزرگ!»

احتمال تصمیم ناگهانی و پریسک ترامپ

دارد که آمریکا فعلا بیش از آن که آماده جنگ باشد، در حال استفاده از تهدید نظامی برای امتیازگیری سیاسی است. از همین رو ایران تلاش می‌کند بدون خروج کامل از مسیر دیپلماسی، در برابر فشارها نیز عقب‌نشینی محسوس نداشته باشد. محاسبه تهران این است که اگر اکنون در برابر فشار حداکثری امتیاز اساسی بدهد، این الگو در آینده می‌تواند به موضوعات دیگر از جمله توان موشکی و نفوذ منطقه‌ای نیز گسترش پیدا کند. بنابراین سیاست ایران فعلاً ترکیبی از خویش‌ننداری، حفظ آمادگی و ادامه مذاکرات فرسایشی است.»

احتمال تصمیم ناگهانی ترامپ

این کارشناس سیاست خارجی درخصوص نقش کشورهای عرب حاشیه خلیج فارس تأکید کرد: «نقش کشورهای عرب منطقه نسبت به گذشته تغییر کرده است. بسیاری از دولت‌های عربی اگرچه همچنان نسبت به برنامه هسته‌ای ایران نگرانی دارند، اما در عین حال از یک درگیری گسترده میان تهران و واشنگتن نیز هراس دارند. آن‌ها به خوبی می‌دانند جنگ در خلیج فارس بیش از هر چیز ثبات اقتصادی و امنیتی آنان را هدف قرار می‌دهد. به همین دلیل برخی پایتخت‌های عربی اکنون بیشتر به دنبال کنترل تنش هستند تا تشدید آن. اشاره ترامپ به درخواست این کشورها برای ادامه مسیر مذاکره را باید در همین چارچوب فهمید. با این همه، نمی‌توان احتمال اقدام نظامی محدود را کاملاً کنار گذاشت. ترامپ نشان داده که در شرایط فشار سیاسی یا تشدید آن، اشاره ترامپ به آمریکا، گاهی به تصمیم‌های ناگهانی و پریسک تمایل پیدا می‌کند. اگر مذاکرات در هفته‌های آینده به بن‌بست کامل برسد یا حادثه‌ای امنیتی در منطقه رخ دهد، ممکن است کاخ سفید دوباره به سمت گزینه حمله محدود حرکت کند.»